

بخشنامه

شورای عالی کار در جلسه مورخ ۸۱/۱۲/۲۷ پس از بحث و بررسی راجع به حداقل مزد کارگران در سال ۱۳۸۲ با عنایت به نقشی که کارگران در روند اصلاح ساختار اقتصادی و ارتقاء بهره وری دارند و بادر نظر گرفتن شرایط اقتصادی کشور و همسو با اهداف برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی کشور و هماهنگ با سیاستهای دولت در جهت تثبیت و حفظ و توسعه اشتغال و تشویق و تقویت هرچه بیشتر نیروی کار ماهر و متخصص، در اجرای ماده ۴۱ قانون کار از اول سال ۱۳۸۲ حداقل مزد و تاثیر آن بر سایر سطوح مزدی و نیز کمکهای غیر نقدی و مقررات مربوط به اعطای پایه سنواتی و ارتقاء طبقه شغلی کارگران مشمول قانون کار در سراسر کشور به شرح زیر تصویب نمود:

۱- از اول سال ۱۳۸۲ حداقل مزد روزانه کارگران مشمول قانون کار (با اعمال فرمول ۵٪ افزایش بر روی حداقل مزد سال گذشته به اضافه ۳۰۰۰ ریال) رقم ۲۸۴۴۶ ریال تعیین می گردد. همچنین از اول سال ۱۳۸۲ سایر سطوح مزدی نیز به ماخذ روزانه ۵٪ مزد ثابت یا مزد مبنا (موضوع ماده ۳۶ قانون کار) به اضافه روزانه ۳۰۰۰ ریال به نسبت آخرین مزد سال ۱۳۸۱ افزایش می یابد.

۲- نرخ پایه سنواتی کارگران در سال ۱۳۸۲ روزانه ۷۱۰ ریال می باشد که با گذشت یکسال از دریافت آخرین پایه سنواتی و یا پس از گذشت یکسال از تاریخ استخدام (در مورد کسانی که در سال ۱۳۸۱ استخدام شده اند) به آنان تعلق می گیرد.

تبصره ۱: پرداخت مبلغ مربوط به پایه سنواتی کارگران مشمول طرحهای طبقه بندی مشاغل مصوب وزارت کار و امور اجتماعی بادر نظر گرفتن مبلغ فوق الذکر برای گروه یک با توجه به دستورالعمل اداره کل نظارت بر نظامهای جبران خدمت صورت می گیرد.

تبصره ۲: به کارگران فصلی به نسبت مدت کارکردشان در سال ۱۳۸۱، میزان مقرر در این بند

(یا تبصره آن حسب مورد) تعلق می‌گیرد.

۳- برای پرداخت بن کالاهای اساسی در سال ۱۳۸۲ بابت کارگران متاهل یا معیل ماهانه ۱۰۰۰۰ ریال و بابت کارگران مجرد ماهانه ۶۰۰۰ ریال توسط کارفرما به حساب عامل توزیع واریز گردد.

۴- ضوابط مربوط به نحوه اعمال افزایش مقرر در بند یک این بخشنامه در مورد کارگاههایی که دارای طرح طبقه بندی مشاغل می‌باشند و نیز در مورد کارگران کارمندی و همچنین چگونگی ارتقاء طبقه شغلی به موجب دستورالعملهای اداره کل نظارت بر نظامهای جبران خدمت خواهد بود.

۵- مقررات این مصوبه شامل حال دانش آموزان و دانشجویانی که در ایام تعطیلات تابستانی در سال ۱۳۸۲ بطور موقت در کارگاهها اشتغال می‌یابند نخواهد شد.

۶- واحدهای مشمول قانون کار بمنظور ارتقاء بهره وری و ایجاد انگیزه بیشتر در بین کارکنان خود علاوه بر اجرای این مصوبه می‌توانند نسبت به افزایش مزد و مزایا در قالب طرحهای انگیزشی و بانعقاد پیمانهای دسته جمعی یا موافقتنامه کارگاهی پس از تایید وزارت کار و امور اجتماعی اقدام نمایند.

سید صفدر حسینی

وزیر کار و امور اجتماعی

جمهوری اسلامی ایران
وزارت کار و امور اجتماعی

شماره ۹۹۶۷۴

تاریخ ۱۱/۱۳۷۴

بیوست

دستور العمل نحوه اجرای مصوبه مورخ ۸۱/۱۲/۲۷ شورای عالی کار در کارگاههایی که دارای طرح طبقه بندی مشاغل مصوب وزارت کار و امور اجتماعی می باشند.

در اجرای بند ۴ مصوبه مورخ ۸۱/۱۲/۲۷ شورای عالی کار موضوع بخشنامه شماره ۹۹۴۷۳ مورخ ۸۱/۱۲/۲۸ وزیر محترم کار و امور اجتماعی نحوه اجرای مصوبه مزبور را در کارگاههای دارای طرحهای طبقه بندی مشاغل مصوب وزارت کار و امور اجتماعی اعلام می دارد.

الف - نحوه اجرای بند یک بخشنامه راجع به افزایش مزد

مزد مبنا یعنی مزد گروه و پایه (و مزد رتبه در مورد واحدهایی ک دارای نظام رتبه بندی می باشند و سایر مواردی که به موجب ضوابط مربوط در کارگاه جزء مزد مبنا محسوب می شوند) در مورد کلیه کارکنان از اول فروردین ماه ۱۳۸۲ روزانه ۵٪ به اضافه ۴۰۰۰ ریال افزایش می یابد به عبارت دیگر:

مزد مبنای روزانه از اول سال ۱۳۸۲ = $4000 + (1/0.5 \times \text{آخرین مزد مبنای روزانه در سال } 1381)$
تبصره ۵: به منظور به روز نگهداشتن ضرایب ریالی و جداول مزد و اعمال آنها به هنگام استخدام، ارتقاء و اعطای رتبه و نظایر آنها در سال ۱۳۸۲ آخرین ضریب ریالی در سال ۸۱ باید در عدد ۱/۰۵ ضرب شود تا ضریب مزدی سال ۱۳۸۲ را بدست دهد. همچنین کلیه مزد شغلای گروههای بیست گانه آخرین جدول مزد سال ۱۳۸۱ در عدد ۱/۰۵ ضرب و با عدد ۴۰۰۰ ریال جمع شوند تا مزد شغلای سال ۱۳۸۲ بدست آید.

ب - نحوه اجرای بند ۲ بخشنامه راجع به نرخ پایه سنوات در سال ۱۳۸۲

جدول نرخ پایه سنوات در گروههای بیست گانه در سال ۱۳۸۲ به شرح جدول ذیل این دستور العمل است. در مورد کارکنانیکه از ۸۲/۱/۱ به بعد دارای یکسال سابقه خدمت باشند یا یکسال از آخرین ترفیع پایه آنان سپری شده باشد. متناسب با گروه شغلی مربوط معادل ریالی یک پایه با نرخ مقرر برقرار می شود.

تبصره: اعطای پایه پس از اعمال بند یک بخشنامه به شرح مندرج در بند الف این دستور العمل صورت می گیرد (یعنی نرخ پایه مربوط به سال ۱۳۸۲ در عدد ۱/۰۵ ضرب نمی شود).

نحوه اجرای بند ۴ بخشنامه راجع به افزایش مزد ناشی از ارتقاء

در صورت ارتقاء هر یک از کارکنان در اجرای دستور العمل اجرائی طرح طبقه بندی مشاغل در سال ۱۳۸۲ افزایش مزد ناشی از ارتقاء به ترتیب مقرر در دستور العمل اجرائی طرح طبقه بندی مشاغل کارگاه ذیربط صورت می گیرد.

تبصره ۱: در صورتیکه برابر دستور العمل اجرائی طرح هنگام ارتقاء علاوه بر افزایش مزد شغل، مابه التفاوت نرخ پایه با مزد سنوات در گروه قبلی و گروه جدید نیز پرداخت می گردد. این مابه التقات در ۱/۰۵ نیز ضرب می شود.

تبصره ۳: در کارگاههایی که فاقد طرح طبقه بندی مشاغل مصوب می باشند پرداخت اضافه مزد

جمهوری اسلامی ایران
وزارت کار و امور اجتماعی

شماره ۹۹۷۲۴

تاریخ

بیوست ۱۳۸۱ / ۱۲ / ۲۸

ناشی از ارتقاء می‌باید طبق ضوابط مزدی، رویه و عرف کارگاه در گذشته انجام شود.

جدول نرخ پایه در گروهها در طرحهای طبقه بندی مشاغل مصوب وزارت کار و امور اجتماعی

گروه	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
نرخ پایه	۷۱۰	۷۱۵	۷۲۰	۷۲۵	۷۳۰	۷۳۵	۷۴۰	۷۴۵	۷۵۰	۷۵۵
گروه	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
نرخ پایه	۷۶۰	۷۷۰	۷۸۰	۷۹۰	۸۰۰	۸۱۰	۸۲۰	۸۳۰	۸۴۰	۸۵۰

ابوالقاسم کرم بیگی

مدیرکل نظارت بر نظامهای جبران خدمت

۸۱۲۲۸

جمهوری اسلامی ایران
وزارت کار و امور اجتماعی

شماره ۹۹۶.۵

تاریخ

پیوست ۱۳۸۱ / ۱۲ / ۲۸

دستورالعمل نحوه اجرای بند یک بخشنامه شماره ۹۹۴۷۳ مورخ ۸۱/۱۲/۲۸

مقام محترم وزارت کار و امور اجتماعی در مورد کارگران کارمزدی

در اجرای بند ۴ بخشنامه شماره ۹۹۴۷۳ مورخ ۸۱/۱۲/۲۸ مقام عالی وزارت کار و امور اجتماعی موضوع مصوبه مورخ ۸۱/۱۲/۲۷ شورای عالی کار بدینوسیله نحوه اعمال بند یک بخشنامه مذکور در مورد کارگران کارمزدی را اعلام می‌دارد:

۱- چگونگی اعمال ۵ درصد افزایش

قسمت ثابت مزد (در صورتیکه کارگران دارای قسمت ثابت مزد باشند) و نیز نرخ‌های کارمزدی در سال ۱۳۸۲ (به نسبت آخرین مزد یا کارمزد در سال ۱۳۸۱) هر یک به مأخذ ۵ درصد افزایش می‌یابند. تبصره: چنانچه نرخ یا ملاک‌های کارمزدی تابع قسمت ثابت مزد بوده و یا به عبارت دیگر به صورت درصدی از قسمت ثابت مزد تعیین شده باشند، در این صورت تنها بخش ثابت مزد مشمول ۵ درصد افزایش می‌گردد. (زیرا با این عمل، نرخ یا ملاک‌های کارمزدی نیز به دلیل تبعیت از قسمت مذکور خودبخود دستخوش افزایش خواهند شد).

۲- چگونگی اعمال افزایش رقم ثابت ۴۰۰۰ ریال

علاوه بر افزایش ۵ درصد به ترتیب مندرج در بند بالا، چنانچه کارگران دارای قسمت ثابت مزد باشند، این قسمت در سال ۱۳۸۲ روزانه ۴۰۰۰ ریال افزایش می‌یابد و در صورتیکه فاقد قسمت ثابت مزد باشند نیز در سال ۱۳۸۲ روزانه ۴۰۰۰ ریال در اجرای مصوبه شورای عالی کار به صورت ثابت در مورد آنان برقرار می‌شود.

توصیه می‌شود به منظور ایجاد انگیزه بیشتر در جهت ارتقاء سطح کمی و کیفی تولید و افزایش درآمد کارگران متناسب با تولید در صورت توافق طرفین، رقم ثابت ۴۰۰۰ ریال نیز به جای پرداخت به صورت مقطوع بر روی نرخ یا ملاک‌های کارمزدی به نحوی اعمال گردد که از این بابت به طور متوسط روزانه حداقل